

Faglig sammendrag:

For å kunne analysere kunstig intelligens på en grundig måte fra et humanistisk perspektiv, må teknisk og matematisk kunnskap kobles tett sammen med filosofiske spørsmål. For å forstå KI som et kunnskapsfenomen vil dette foredraget derfor undersøke teknologiens materielle infrastruktur og logiske mekanismer i lys av kunnskapsfilosofien.

I stedet for å rette oppmerksomheten mot KIs virkninger på samfunnet og verden omkring oss, undersøker mediearkeologien maskinintelligens innenfra, gjennom teknologien selv. KIs «to kropper» – den symbolske beregningen og den materielle implementeringen – kan forstås som konkrete uttrykk for klassiske kartesianske spørsmål om forholdet mellom sinn og materie.

Filosofiske problemstillinger som har vært diskutert gjennom århundrer, kan gjennom teknologiens logikk oppleves og utforskes på nye måter. Når KI betraktes som et erkjennelsesverktøy, blir fenomener som tidligere hovedsakelig har vært gjenstand for spekulasjon, tilgjengelige for eksperimentering og undersøkelse. Det som tidligere bare kunne tenkes, kan nå i større grad utforskes i praksis.

I møte med både skeptiske og aktivistiske kritikker av kunstig intelligens vil foredraget argumentere for verdien, elegansen og autonomien i teknologisk kunnskapsutvikling som et akademisk mål i seg selv. Samtidig vil det undersøke hva som gjør kunstig intelligens til en særegen medieteknologi, og fremheve dens karakter som en «logosentrisk» teknologi – en teknologi fundert i språk, logikk og symbolbehandling – i kontrast til alternative fysiske eller metafysiske forståelser av intelligens.